

PARAULA I VIDA

«Jo faig que tot sigui nou» (Ap 21,5)

1. **Acabem un any** i girarem full al calendari. Tantes coses que han passat i que haurem viscut... d'alegria i de problemes, de família, de treball, de política, de frustracions i d'esperances, de joies i de creus, de difunts que enyorem i de gent menuda que ha nascut... Avui estem convidats a posar-ho tot en les mans de Déu, l'any 2017 que s'escola i el 2018 que arriba, perquè Ell, que és Senyor de la història i de la humanitat, vulgui tenir compassió de tots nosaltres, de la humanitat sencera. Encomanem tot el món al Senyor, perquè perdoni les culpes i pecats dels homes, guareixi les ferides, ens restauri i ens salvi, i sobretot ens concedeixi la seva gràcia i la seva benedicció per a «recomençar de nou», per refer l'aliança d'amor amb Déu, i acollir el seu Regne, que no deixa mai d'arribar i de créixer. «Jo faig que tot sigui nou» (Ap 21,5) diu el Senyor, i en la seva força salvadora confiem: que ens transformi, «ens renovi, ens faci veure la claror de la seva mirada i serem salvats» (Sl 79,4), ens ompli d'amor i d'esperança per ser forts i perseverants en la fe i en el compromís de vida.

Els cristians mirem amb esperança l'any que comença ja que, passi

el que passi i vingui el que vingui, sempre estem en les amoroses mans de Déu. Abans dèiem: «Tots els dies són sants i bons per als qui estan en gràcia de Déu». I és que si vivim en el Senyor, si acollim la seva gràcia, si confiem en Ell i mirem de fer el bé, sabem que el Senyor és a prop nostre, que mai no ens deixa. Fem que ressonin avui en els nostres cors les paraules del Pare misericordiós de la paràbola al seu fill gran: «Fill meu, tu sempre estàs amb mi, i tot el que és meu és teu!» (Lc 15, 31). Que sigui aquesta la nostra confiança en començar un nou any, amb vida renovada, amb més fe, i sobretot amb més obres d'amor, coherents amb la nostra esperança cristiana.

2. Celebrem la **fiesta de la Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep**, que continuen animant i sostenint les nostres famílies vers l'ideal d'amor, de treball, d'acolliment incondicional de la vida, de comunió i compartició solidària i de servei. De Natzaret en neix una llum humil però potent, que ajuda a encaminar les vides familiars, defensant els valors de la família, com fa el Papa Francesc a l'Exhortació *Amoris Laetitia* quan proposa l'Himne de Sant Pau de 1a Corintis 13,4-7, i el comen-

ta bellament. Parlant de «l'Amor en el matrimoni» (capítol IV), destaca la paciència, l'actitud de servei, no envejar, no presumir ni engrandir-se, ser amables, despresos, sense violència interior, amb perdó, alegrant-se amb els altres, disculpant-ho tot, confiant, esperant i suportant-ho tot.

La nostra Delegació diocesana de Família i Vida té un ambició projecte de treball, i vol començar per fer un renovat esforç en el camp de la preparació al matrimoni.

Ens hi exhorta el Papa quan afirma: «La complexa realitat social i els desafiaments que la família està cridada a afrontar avui requereixen un compromís més gran de tota la comunitat cristiana en la preparació dels promesos al matrimoni... Cal una major implicació de tota la comunitat, privilegiant el testimoni de les famílies, a més d'un arrelament de la preparació al matrimoni en el camí d'iniciació cristiana, posant l'accent en el nexa del matrimoni amb el baptisme i els altres sagraments» (AL 206).

A tots us desitjo una joiosa festa de la Sagrada Família i un feliç Any Nou!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Urgell participa en la trobada de Taizé a Basilea

El grup de joves Txt del Bisbat tornen enguany a participar en la Trobada per la Pau i la Reconciliació que la comunitat de monjos de Taizé (França) organitza cada any pels volts de Nadal, enguany a Basilea (Suïssa). Participen en activitats de reflexió, de pregària, de comunió, des del 28 de desembre i fins al dia 1 de gener. Són acollits per famílies cristianes de la ciutat.

En la preparació d'aquesta trobada, l'església de la Missió de La Seu d'Urgell va acollir l'1 de desembre una pregària de Taizé. El Rector de la Parròquia de La Seu d'Urgell i Vicari general, Mn. Ignasi Navarri, els va adreçar unes paraules en el moment de l'oració. Mn. Ignasi va recordar l'obertura de cor i d'esperit que se'ns ha de despertar als cristians a l'Advent i al Nadal. I que també ha de ser present en el pelegrinatge de Taizé a Basilea.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Que el bon Déu us acompanyi!

Avui creuarem el llinar d'un nou any que començarem demà, el primer dia de gener, amb la celebració de la solemnitat de la Mare de Déu. En acabar un any tenim tendència a mirar enrere per veure com ha anat i fer-ne revisió i balanç. Hi trobem de tot: èxits i fracassos, seguretats perdudes i horitzons engrescadors, il·lusions trencades i esperances prometedores, actes de servei i egoïsmes empobridors, proximitat de Déu i foscos que n'allunyen... És hora de demanar perdó al Pare de la misericòrdia pels errors i els pecats comesos i de donar-li gràcies, moltes gràcies, pels petits i grans encerts. Tot, confiadament, en les seves mans.

També és hora de mirar endavant, de dir sí a la vida que ens ofereix Déu, mitjançant el dia a dia,

temps per servir i estimar i de fer-ho de debò amb un sí incondicional, com el de Maria. Sí a les persones, germanes nostres, respectant-les i valorant-les. Sí a les situacions que aniran sorgint i en aquelles en què ens trobarem implicats o cridats a implicar-nos-hi. Sí al diàleg constructor que ens faci avançar, al diàleg amb el Senyor que ens acompanya en la nostra ruta. Sí a la pau, en la Jornada Mundial de la Pau i tot l'any: acollim-la en els nostres cors i fem-nos-en portadors, reconeixent la dignitat dels altres i acollint els qui ho necessiten.

Hem de començar l'any sabent que Déu camina amb nosaltres, sentint-nos acompanyats i estimats per Ell. Em vénen a la memòria tres germans estudiants, el gran ja universitari, nascuts i crescuts en una família cristiana on, des del testi-

moni dels pares, han conegut l'amor de Déu, els ensenyaments de Jesús, la integració en la comunitat parroquial i la presència de Déu Pare en la vida de cadascú i les possibilitats de parlar-hi mitjançant la pregària. Els ajuda un «bon dia» especial de la mare que cada matí, abans d'entrar a classe, puntualment, els fa arribar un WhatsApp. En el contingut mai hi falta una frase final, manifestació d'un desig, d'una confiança, d'una pregària: «Que el bon Déu us acompanyi!». Cada dia, tot l'any que avui comencem: «Que el bon Déu ens acompanyi». «Res de l'univers creat no ens podrà separar de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist, Senyor nostre» (Rm 8,35-39). Que no hi falti el nostre parenostre!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

«Yo hago nuevas todas las cosas» (Ap 21,5)

1. **Terminamos un año** y pasamos página al calendario. Tantas cosas que han pasado y que habremos vivido... de alegría y de problemas, de familia, de trabajo, de política, de frustraciones y esperanzas, de alegrías y de cruces, de difuntos que añoramos y de gente pequeña que ha nacido... Hoy estamos invitados a ponerlo todo en las manos de Dios, el año 2017 que se agota y el 2018 que llega, porque Él, que es Señor de la historia y de la humanidad, quiera tener compasión de todos nosotros, de la humanidad entera. Encomendemos todo el mundo al Señor, para que perdone las culpas y pecados de los hombres, cure las heridas, nos restaure y nos salve, y sobre todo nos conceda su gracia y su bendición para «empezar de nuevo», para rehacer la alianza de amor con Dios, y acoger su Reino, que no deja nunca de venir y de crecer. «Yo hago nuevas todas las cosas» (Ap 21,5) dice el Señor, y en su fuerza salvadora confiamos: que nos transforme, «nos restaure, que brille su rostro y nos salve» (Sal 79,4), nos llene de amor y de esperanza para ser fuertes y perseverantes en la fe y en el compromiso de vida.

Los cristianos miramos con esperanza el año que comienza ya que, pase lo que pase y venga lo que venga, siempre estamos en las amorosas manos de Dios. Antes se decía: «Todos los días son santos y buenos para los que están en gracia de Dios». Y es que si vivimos en el Señor, si acogemos su gracia, si confiamos en Él y tratamos de hacer el bien, sabemos que el Señor está cerca de nosotros, que nunca nos deja. Dejemos resonar hoy en nuestros corazones las palabras del Padre misericordioso de la parábola a su hijo mayor: «¡Hijo, tú siempre estás conmigo, y todo lo mío es tuyo!» (Lc 15,31). Que sea esta nuestra confianza al iniciar un nuevo año, con vida renovada, con más fe, y sobre todo con más obras de amor, coherentes con nuestra esperanza cristiana.

2. Celebramos la **fiesta de la Sagrada Familia de Jesús, María y José**, que continúan animando y sosteniendo nuestras familias hacia el ideal de amor, de trabajo, de acogida incondicional de la vida, de comunión y compartición solidaria y de servicio. De Nazaret nace una luz humilde pero potente, que ayuda a encaminar las vidas familiares, defendiendo los valores de la familia, como hace el Papa Francisco en su Exhortación *Amoris Laetitia* cuando propone el Himno de San Pablo en 1.ª Corintios 13,4-7, y lo comenta bellamente. Hablando del «Amor en el matrimonio» (capítulo IV), destaca la paciencia, la actitud de servicio, la sanación de la envidia, no alardear ni agrandarse, ser amables, desprendidos, sin violencia interior, con perdón, alegrándose con los demás, disculpándolo todo, confiando, esperando y soportándolo todo.

Nuestra Delegación diocesana de Familia y Vida tiene un ambicioso proyecto de trabajo, y quiere empezar realizando un renovado esfuerzo en el campo de la preparación al matrimonio. Nos exhorta a ello el Papa cuando afirma: «La compleja realidad social y los desafíos que la familia está llamada a afrontar hoy requieren un compromiso mayor de toda la comunidad cristiana en la preparación de los prometidos al matrimonio... Es necesaria una mayor implicación de toda la comunidad, privilegiando el testimonio de las familias, además de un arraigo de la preparación al matrimonio en el camino de iniciación cristiana, haciendo hincapié en el nexo del matrimonio con el bautismo y los otros sacramentos» (AL 206).

A todos os deseo una gozosa fiesta de la Sagrada Familia y un feliz Año Nuevo.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

10è aniversari de la Federació Andorrana d'Associacions de Persones amb Discapacitats (FAAD)

El dia 2 de desembre, a la Sala del Vestíbul del Consell General de les Valls d'Andorra, va tenir lloc l'acte de celebració del 10è aniversari de la Federació Andorrana d'Associacions de Persones amb Discapacitats (FAAD), coincidint amb el Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat.

Va presidir l'acte l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep episcopal d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives; el Síndic General, M.I. Sr. Vicenç Mateu; el Cap de Govern d'Andorra, M.I. Sr. Antoni Martí; la Presidenta de la FAAD, Sra. Anna Paramon; i el Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior del Govern d'Andorra, M.I. Sr. Xavier Esport.

L'acte s'inicià amb la benvinguda del Síndic General. A continuació, el Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior va adreçar un parlament en el Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat, posant en relleu aquesta jornada i tot el treball que des del Govern d'Andorra s'ha dut a terme per tal de millorar la situació d'aquest col·lectiu. Tot seguit, tingué lloc el parlament de la Presidenta de la FAAD que en les seves paraules remarcà el treball realitzat al llarg d'aquests 10 anys per la Federació FAAD recordant les anteriors Juntetes directives i reclamant una millor integració de les persones amb discapacitat per part de la societat. Posteriorment, tingué lloc el lliurament d'unes plaques commemoratives a les associacions fundadores de la FAAD i el lliurament dels premis Antoni Rogel en

reconeixement a l'esforç personal i a la integració en la vida social participativa, a la Sra. Agustina Grandvallet i en reconeixement a la tasca en pro de les persones amb discapacitat, a la Fundació Jacqueline Pradère Vda. Pérez.

Clogué l'acte l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, que en les seves paraules posà de manifest la importància i simbolisme de commemorar aquesta efemèride precisament al Consell General, màxim exponent de la sobirania del poble andorrà, i amb la presència de les més altes autoritats del Principat d'Andorra com un signe de compromís d'Andorra envers el col·lectiu de les persones amb «diversitat funcional» fent servir l'expressió que havia utilitzat la Sra. Grandvallet en el seu parlament, preferible al de discapaci-

tats. El Copríncep episcopal volgué felicitar el Govern per tot el seu treball en favor d'aquest col·lectiu de persones, i exhortà totes les institucions andorranes a perseverar en aquest treball perquè tota persona andorrana sigui reconeguda en la seva dignitat. Apel·là al treball de les institucions pel bé comú entenent aquesta dignitat inalienable de la persona humana en totes les seves dimensions, fent referència a la importància de la dimensió transcendent i espiritual. I, finalment, volgué manifestar el seu compromís personal i com a Copríncep del Principat d'Andorra en estar al servei d'aquestes persones i els exhortà a no defallir sinó a ser resilents i valents davant l'adversitat, elles i sobretot les famílies i l'entorn pròxim que tant els sostenen i ajuden.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

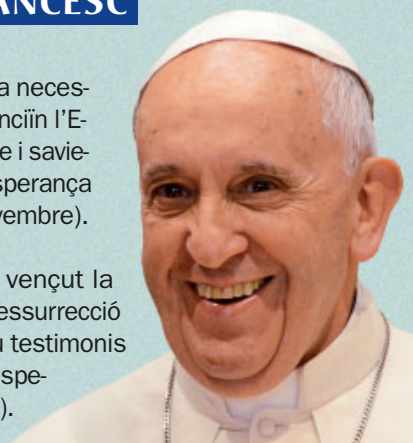
novembre).

@Pontifex: «Quan es prega cal el coratge de la fe: confieu que el Senyor ens escolta!» (3 de

@Pontifex: «Som petits i indefensos davant el misteri de la mort. Però, quina joia si en aquell moment custodiem al cor la flama de la fe!» (3 de novembre).

@Pontifex: «L'Església necessita persones que anunciïn l'Evangeli amb entusiasme i saviesa, que encenguin l'esperança i generin fe» (4 de novembre).

@Pontifex: «Crist ha vençut la mort. És Ell la nostra ressurrecció i la nostra vida. Sigueu testimonis d'aquest missatge d'esperança» (5 de novembre).

Assemblea anual de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes

Se celebrà al Seminari diocesà de La Seu d'Urgell

El diumenge dia 3 de desembre de 2017 es va celebrar, al Seminari diocesà de La Seu d'Urgell, la 39a assemblea anual de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell amb la participació d'un centenar de persones. L'assemblea s'inicià amb la celebració de l'Eucaristia a la Catedral de Santa Maria d'Urgell presidida pel Sr. Arquebisbe, Mons. Joan-Enric Vives, i concelebrada per Mn. Ignasi Navarri, Vicari General i Consiliari de l'Hospitalitat, i Mn. Pere Morales, Viceconsiliari, així com altres sacerdots de la ciutat i amb la participació activa dels membres de l'Hospitalitat diocesana.

En la seva homilia, corresponent al primer diumenge d'Advent, Diumenge de la Paraula, Mons. Vives posà de manifest la importància de la Paraula de Déu que nodreix la vida de l'Església i que és presència de Déu en el seu poble. L'Arquebisbe subratllà en una bella catequesi litúrgica la importància que la Sagrada Litúrgia dona a la Paraula de Déu, en aquell dia especialment subratllada amb l'entrada solemne a l'Eucaristia amb el nou Leccionari, corresponent al cicle B, on Sant Marc serà l'eix central de l'Evangelí que anirem llegint. Posà de manifest el bonic gest que el sacerdot fa de signar l'Evangelí amb una creu abans de proclamar-lo i que és correspost amb la signació de tots els fidels al front, als llavis i al cor per indicar com la Paraula de Déu ha de

restar en els nostres pensaments, paraules i sentiments. Finalment, indicà com en acabar la proclamació de l'Evangelí el sacerdot resa secretament la pregària «les paraules de l'Evangelí proclamades esborrin els nostres pecats» i com el besa ell mateix en signe de reverència o el porta, si la Missa és presidida pel Bisbe, perquè el bes i beneeix el Poble de Déu amb el Leccionari.

Com cada any, a l'Eucaristia, es pregà pels membres difunts de l'Hospitalitat traspassats al llarg de l'any.

En acabar l'Eucaristia tingué lloc l'Assemblea a la sala d'actes del Seminari diocesà que fou presidida

pel Sr. Arquebisbe i pel President de l'Hospitalitat, Sr. Josep M. Marimon, i els membres de la Junta Directiva de l'Hospitalitat i els preveres consiliaris. Es revisà el pelegrinatge de l'any 2017, es donaren idees per millorar i organitzar el pelegrinatge 2018 on es compliran els 40 anys de l'Hospitalitat diocesana d'Urgell, s'informà sobre diverses temàtiques del Santuari de Lourdes i s'aprovaron els comptes de l'Hospitalitat diocesana corresponents a l'any 2016.

Un dinar de germanor a la Residència de les Religioses de la Sagrada Família d'Urgell clogué la joiosa i participada assemblea.

SAGRADA FAMÍLIA

Festa de la Sagrada Família

Aquest diumenge que celebrem la festa de la Sagrada Família, em sembla molt oportú per començar aquesta petita aportació, fer-ho amb unes paraules del Sínode de la Família: «**Anunciar l'Evangelí de la família avui.**»

Els Pares sinodals van insistir en que les famílies cristianes, per la gràcia del sacrament nupcial, són els principals subjectes de la pastoral familiar, sobretot aportant «el testimoni joiós dels cònjuges i de les famílies, esglésies domèstiques» (225). I afegeixen, remarcant que «es tracta de fer experimentar que l'Evangelí de la família és l'alegria que «omple el cor i la vida sencera», perquè en Crist som «alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament» (*Evangelii Gaudium*, 1).

En el nostre document: «CARISMA, ESPIRITUALITAT, MISSIÓ» se'ns diu que l'Encarnació del Verb il·lumina i dona veritable sentit al misteri de la Sagrada Família. Maria la Verge Mare, amb el seu sí a l'anunci de l'àngel, fa possible la realització del pla salvador de Déu, i Josep, l'home just, fa en tot la voluntat del Pare.

En el nostre context sembla molt adient fixar el nostre esguard en la Família Santa de Natzaret i copiar les seves virtuts d'amor, fidelitat, humilitat i horadesa.

Gna. Visi Lorenzo, SF

AGENDA

- ▶ **31 de desembre.** Trobada i renovació de vots de les Germanes de la Sagrada Família. Residència Sagrada Família. La Seu d'Urgell.
- ▶ **1 de gener.** Jornada Mundial de la Pau.
- ▶ **2 de gener.** Curs per a formadors de Seminaris. Conferència Episcopal Espanyola. Madrid. Fins al 4 desembre.
- ▶ **6 de gener.** Epifania del Senyor.
- ▶ **7 de gener.** Festa del Baptisme del Senyor.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2, 16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Be-goña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaqui, mr.

2. □ Dimarts [1Jo 2,22-28 / SI 97 / Jo 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadócia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, Auxili dels cristians; commemoració de la vinda de la Mare de Déu a Saragossa; sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Dimecres [1Jo 2,29-3,6 / SI 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús; sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustiniana); sant Daniel, mr.; sant Atanasi, mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, cardenal; beat Alan de Solminihac, bisbe.

4. □ Dijous [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.

5. □ Divendres [1Jo 3,11-21 / SI 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emi-

liana, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí; sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista.

6. □ Dissabte [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó.

7. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 2a. setm.) [Is 42, 1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Mc 1, 7-11 (o bé: Is 55,1-11 / SI: Is 12,2-6 / 1Jo 5,1-9 / Mc 1,7-11)]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

La Sagrada Família

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,1-6;21,1-3)

En aquells dies, el Senyor va fer sentir la seva paraula a Abram en una visió i li digué: «No tinguis por, Abram: jo sóc el teu protector. La teva recompensa serà molt gran.» Abram li respongué: «Senyor, Déu meu, què em donareu? Jo me'n vaig sense fills, i l'hereu de casa haurà de ser Elièzer de Damasc.» Abram afegí: «No m'heu donat descendència i el meu hereu haurà de ser un dels meus servidors.» Llavors el Senyor li va fer sentir la seva paraula i li digué: «No serà pas aquest, el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu.» Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs, així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. El Senyor visità Sara tal com havia dit, i va complir en ella allò que havia promès. Sara va concebre i va donar un fill a Abram a les seves velleses, just al temps que Déu li havia predit. Abram va posar el nom d'Isahac al fill que li havia nascut, que Sara li havia infantat.

► Salm responsorial (104)

R. *El Senyor, el nostre Déu recorda sempre l'aliança.*

Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Dediqueu-li càntics, acompanyeu-los amb cítares, / feu l'elogi de les seves meravelles. R.

Glorieu-vos del seu nom sagrat, / alegreu-vos els qui busqueu el Senyor. / Penseu en el Senyor i en el seu poder, / busqueu sempre la seva presència. R.

Recordeu les meravelles que ell obrà, / els seus prodigis i les seves decisions. / Descendents d'Abraham, el seu servent, / fills de Jacob, el seu elegit. R.

Recorda sempre l'aliança, / la promesa feta per milers de generacions, / l'aliança pactada amb Abraham, / el jurament fet a Isahac. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 11,8.11-12.17-19)

Germans, gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar. Gràcies a la fe, Abraham, posat a prova, oferí el seu fill Isahac. I era el seu fill únic que oferia, el que havia rebut les promeses. Déu havia dit d'ell: Per Isahac tindrà la descendència que portarà el teu nom. Però Abraham confiava que Déu seria prou poderós per ressuscitar un mort. Per això recobrà el seu fill, com una prefiguració d'aquesta veritat.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 2,22-40) (Versió abreujada)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor.

I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Nazaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

► Lectura del libro del Génesis (Gen 15,1-6;21,1-3)

En aquellos días, el Señor dirigió a Abrán, en una visión, la siguiente palabra: «No temas, Abrán, yo soy tu escudo, y tu paga será abundante».

Abrán contestó: «Señor Dios, ¿qué me vas a dar si soy estéril, y Eliezer de Damasco será el amo de mi casa?». Abrán añadió: «No me has dado hijos, y un criado de casa me heredará».

Pero el Señor le dirigió esta palabra: «No te heredaré ese, sino que uno salido de tus entrañas será tu heredero». Luego lo sacó afuera y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia».

Abrán creyó al Señor, y se le contó como justicia. El Señor visitó a Sara, como había dicho. El Señor cumplió con Sara lo que le había prometido. Sara concibió y dio a Abrán un hijo en su vejez, en el plazo que Dios le había anunciado. Abrán llamó Isaac al hijo que le había nacido, el que le había dado Sara.

► Salmo responsorial (104)

R. *El Señor es nuestro Dios, se acuerda de su alianza eternamente.*

Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / dad a conocer sus hazañas a los pueblos. / Cantadle al son de instrumentos, / hablad de sus maravillas. R.

Gloriaos de su nombre santo, / que se alegren los que buscan al Señor. / Recurrid al Señor y a su poder, / buscad continuamente su rostro. R.

Recordad las maravillas que hizo, / sus prodigios, las sentencias de su boca. / ¡Estirpe de Abrahán, su siervo; / hijos de Jacob, su elegido! R.

Se acuerda de su alianza eternamente, / de la palabra dada, por mil generaciones; / de la alianza sellada con Abrahán, / el juramento hecho a Isaac. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 11,8.11-12.17-19)

Hermanos:

Por la fe, obedeció Abrahán a la llamada y salió hacia la tierra que iba a recibir en heredad. Salió sin saber adónde iba. Por la fe también Sara, siendo estéril, obtuvo vigor para concebir cuando ya le había pasado la edad, porque consideró fiel al que se lo prometía. Y así, de un hombre, marcado ya por la muerte, nacieron hijos numerosos, como las estrellas del cielo y como la arena incontable de las playas. Por la fe, Abrahán, puesto a prueba, ofreció a Isaac: ofreció a su hijo único, el destinatario de la promesa, del cual le había dicho Dios: «Isaac continuará tu descendencia». Pero Abrahán pensó que Dios tiene poder hasta para resucitar de entre los muertos, de donde en cierto sentido recobró a Isaac.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 2,22-40) (Versión abreviada)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisès, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor.

Y cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, se volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.

COMENTARI

L'Església és família de famílies

Abram cregué en el Senyor, posant en ell tota la seva confiança, després que el Senyor el va fer sortir a fora de la seva tenda particular.

El qui viu tancat en ell mateix, dins la «tenda» dels seus interessos personals, s'incapacita per creure de debò en el Senyor que beneí Abram perquè a través d'ell la benedicció divina arribés a totes les famílies de la terra (Gn 12,4).

La carta-homília als Hebreus presenta la fe dels avantpassats, model de referència de tot cristià. La vida dels models subratlla notes bàsiques de la fe: l'obediència interior del Déu invisible, l'obediència fidel, la confiança en Déu misericordiós, el creixement vers la plenitud.

El primer exemple de la fe d'Abraham és la itinerància exodal: sabent que cap lloc de la terra és la seva morada definitiva, *esperava la ciutat ben fonamentada que té Deu mateix com arquitecte i constructor*. El darrer exemple és la disponibilitat a *oferir el seu fill Isahac* per la fe en Déu prou poderós per ressuscitar un mort.

L'escena evangèlica —amb la posterior anada al Temple als dotze anys— clou el cicle de la infància i adolescència de Jesús: són relats ben singulars tant pel llenguatge catequètic com pel fet d'adreçar-se als qui ja creuen i confessen que aquest nen és Crist, el Senyor.

La prescripció de què *tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor* és llei de l'AT (Ex 13,11) que expressa l'agraïment a Déu que preservà els primogènits d'Israel quan *el Senyor va fer morir els primogènits d'Egipte* (Ex 12,27s).

En context de pregària i agraïment a Déu, el vell *Simeó* —*home just i pietós*— i també *la profetessa Anna* proclamen la identitat de Jesús com *«el Messies del Senyor»*. La historicitat de l'episodi es destaca pel fet inusual de què el relat parla espontàniament de Maria i Josep com *«els pares de Jesús»*: Fill Unigènit de Déu que per l'Encarnació *creixia i es feia fort* en la família on Josep i Maria exerceixen de pares.

Mn. José Luis Arín